"Blagajnik (rizničar) musliman i pouzdan, koji izvršava što mu se naredi i u punoj mjeri isplaćuje onome kome mu je naređeno, dragovoljno (bez srdžbe), i sam je jedan od dobrotvora (davalaca sadake)."

Ebu Musa el-Eš'ari, radijallahu 'anhu, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu 'alejhi ve selleme, rekao: "Blagajnik (rizničar) musliman i pouzdan, koji izvršava što mu se naredi i u punoj mjeri isplaćuje onome kome mu je naređeno, dragovoljno (bez srdžbe), i sam je jedan od dobrotvora (davalaca sadake)." U drugom rivajetu stoji: "Blagajnik, koji isplaćuje tačno onako kako mu se naredi..."

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari - Hadis je muttefekun alejh, a ovo je Buharijeva verzija]

El-Hazin (blagajnik) je ovdje subjekat, dok je ehadul-mutesaddikin (jedan od dobrotvora) predikat. Dakle, onaj blagajnik koji sakupi četiri osobine, a one su islam, pouzdanost, sprovođenje onoga što mu je naređeno da dadne i širokogrudnost i radost prilikom davanja - takav je musliman, čime se udaljava i isključuje nevjernik, jer ako je blagajnik nevjernik, pa čak i ako je pouzdan, i sprovodi ono što mu je naređeno, neće imati sevap, s obzirom da nevjernici nemaju sevapa za svoja dobra djela, jer Uzvišeni Allah kaže: "I Mi ćemo pristupiti djelima njihovim koja su učinili i u prah i pepeo ih pretvoriti." (El-Furkan, 23.) Također kaže: "A oni među vama koji od svoje vjere otpadnu i kao nevjernici umru - njihova djela biće poništena i na ovome i na onome svijetu, i oni će stanovnici Džehennema biti, u njemu će vječno ostati." (El-Bekare, 217). Ukoliko nevjernik uradi dobro, a potom prihvati islam, biće za to dobro nagrađen. Drugi opis jeste da je pouzdan i izvršava ono što mu je povjereno, čuva imetak, ne uništava ga, niti je nemaran prema njemu i ne rasipa ga. Treći opis: Izvršava ono što mu se naredi, jer ima ljudi koji su pošteni i pouzdani, ali su lijeni. U ovom slučaju, onaj ko je pouzdan, izvršava naređeno, tako da posjeduje i snagu i poštenje. Četvrti opis: Blagodaran je i širokogrudan, kada izvršava ono što mu je naređeno da izvrši i kada dijeli, on to dijeli radosno i sretan je zbog toga, ne prigovara i ne smatra se boljim od onoga kome daje. Dakle, ovakav se smatra jednim od dobrotvora, i pored činjenice da iz svog ličnog imetka ne daje ništa. Primer tome: Osoba ima imetak, a data mu je funkcija povjerenika nad određenim fondom, musliman je i pouzdan, te izvršava ono što mu se naredi i to čini s radošću. Kada mu vlasnik tog fonda kaže: "Dadni tom i tom siromahu deset hiljada maraka.", pa mu on dadne, a pri tome posjeduje svojstva koja su spomenuta u hadisu, on ima status kao i onaj ko udijeli deset hiljada, a da se od sevapa ne umanjuje ništa onome ko je to udijelio. To je dobrota od Allaha Uzvišenog i počast.